

Written by - தவேகாந்தன் -

Sunday, 14 October 2012 22:43 - Last Updated Monday, 02 September 2013 22:58

ஊழல் தடுப்பு சட்டம் கருத்தில் எடுக்கப்படவேண்டும் என்பதே இவ்வூரகைக் கட்டாளின் விருப்பமாகும். ஆனால் அவையையையும் தனித்துறையாக விஸ்தீரணம் கொண்டிருப்பதால், இலக்கியத்தின் மூலக்கூறுகளான கவிதை, சிறுகதை, நாவல், விமர்சனம் ஆகியன மட்டுமே இங்கே மூதன் மைப்பட்டுக்கின்றன. ஆயினும் நூல்கள், படப்பாடல்களின் பட்டியலிடும் வலை பிரகஞ்சைபர் வமாக இங்கே தவிர்க்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் சொல்லவேண்டும்.

ஈழத் தமிழரின் மறேகூலகப் பிரவசேம் கடந்த ஐந்து தசாப்தங்களாத் தொடர்ந்துகொண்டிருக்கிறது. இந்தக் காலகட்டத்தில் இவர்களது புலப்பெயர்வுகளின் நோக்கம் ஒரேதன்மையுடையதாக இருக்கவில்லை. எழுபதுகளில் நாட்டைவிட்டு ஓடியமையின் நோக்கம் அதிகமும் அரசியல் தஞ்சம்பெற்றவர்களினதாக இருந்தது. யுத்தத்தின் ஆரம்பகாலமாக இதைச் சொல்லலாம். பின்னால் சொந்த நாட்டின் இராணுவத்தினதும், போராட்ட இயக்கங்களினதும் வன்முறைகைகெதிரான பெயர் தலாய் உயிர்பயம் கட்டுவருவதாக இருந்தது. பின்னால் தொண்டிற்றுக்களிலும் இரண்டாயிரத்திலும் கூடும்ப அங்கத்தவர்களின் ஒன்றிணைவுகான வருகையாக புலப்பெயர்வின் நோக்கம் மாறியது. இதன் மூதல் கட்டத்தில், முகர்வர்கள் மூலமான இரக்கியக் கூடியறையையும், பிந்திய கட்டத்தில் கூடிபெயர் தல் ஓப்புமையாக சட்டவழிமூலமாகவும் இருந்தது.

இந்தப் பெயர்வுகளின் வேறுபாடு கருதப்படவேண்டும். ஏனெனில் இவர்களிடமிருந்து உருவாகிய படப்புகள் இவர்களின் புலப்பெயர்வின் நியாயமாக இருந்தே வந்திருக்கும். இந்த நியதிகளின் அலகுகளைக் கட்டவிழ்ப்பதற்கு நமக்கு இன்னும் வாய்ப்புகைவந்திருக்கவில்லை. அப்படியில்லையெனில் மொழியின் கையாளுகைதிறன் கொண்ட இவர்கள் இலக்கியத்தின் நோக்கத்தில் சய்த வன்முறையாக இத்தகைய படப்புகளைக் கருதவேண்டும்.

நம்மைப் பொறுத்தவரை புலப்பெயர் தமிழிலக்கியமென்பது எப்போதும் ஈழத்து இலக்கியத்தின் ஒரு பகூதியாகவே இருக்க முடியுமென்று, புலப்பெயர்ந்தோர் இலக்கியம் பற்றிப் பரவலான உரையாடல் இருந்த சமயத்திலிருந்தே இவ் உரகைக் கட்டாளன் கூறிவந்திருக்கிறான். ஈழத் தமிழிலக்கியமென்பது மொத்த தமிழிலக்கியத்தின் ஒரு பகூதியாகவே இருக்க முடியுமென்பது இதன் இன்னொரு மூகம்.

இத்தகையதொரு தொடர்ப்பாடு, இலக்கியத்தின் தன்மையிலும் உள்ள தொடர்ப்பாடாக இயங்கப் பெருவாய்ப்பிருக்கிறது. நாம் ஆய்வுக்கு எடுத்துள்ள இந்த விடயத்திலும் அவ்வாறான ஒரு தொடர்ப்பாடை எதிர்பார்ப்பது சாததியமே. ஆனாலும் நிலமும், வாழ்வும், வாழ்வு ஏற்படாத திய மனநிலகைளும், அந்த மனநிலகைள்கு இயபாக வளர்ந்துவரும் கருதுகோள்களும், நம்பிக்கைகளும், அறங்களும் இலக்கியத்தில் பிரதிபலிப்பது தவிர்க்க முடியாதது என்ற உண்மையையும் இந்த இடத்தில் பொறுத்திக் கொண்டோர் பார்த்தால், நியாயமாகவே புலப்பெயர்ந்த இலக்கியத்தில் மிகவித்தியாசமான போக்கும், பாய்ச்சலும் நிகழ்ந்திருக்கவேண்டும். ஆனால் உண்மையில் இந்த நிலமை உருவாகியிருக்கிறதா?

விஞ்ஞான தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியினால் மிகக் கூட்டிற்றுக்கமாக நெருங்கிக்கொண்டிருக்கும் உலகப் பரப்பில், தாய்நிலத்தோடும் ஊடகத்

தொடர்புகளதைத் தவிர்த்துக்கொண்டு பார்த்தால், உள்நாட்டின் நிலமைகைள் பரிதாசு மாற்றங்கள் ஏற்பட்டிருக்கவில்லையென்றே தோன்றுகிறது.

கடித்ததின் மீலம் தொடர்புகளைப் பணிக்கொண்டிருந்த ஒரு காலம் மறந்து, அஞ்சலகத்தில் மத்தியதொலைத் தொடர்பு நிலையத்தின் மீலமான புதிவதுத் தொலைபேசித் தொடர்புகளைக் கொள்ளும் நிலமை (Trunk Call) வந்தது. பிறகு அவரவரும் திருவுகுத் திருமுளைத்த (STD Booth) தொலைபேசிக் கிளைகளின் கணினி மீலமான செய்மதித் தொலைத் தொடர்புகளைக் கொண்டிருந்த நிலமையும் மாறி, இன்று ஸ்கைப் மீலம் ஆளை ஆள் பார்த்துப் பசேக்கடிய நிலமை உருவாகியிருக்கிறது. இது தொலைத் தொடர்புச் சாதனத்தில் ஏற்பட்டும் மாற்றமே தவிர, பரிமாறப்பட்ட வியத்தில் இல்லையென்பதே யதார்த்தமாக இருக்கிறது. அதாவது தொலைத் தொடர்புச் சாதனங்களின் மாற்றம், அதன் மீலம் பரிமாறப்பட்ட வியங்களின் மாற்றமாக உருவாகவில்லையென்பதே.

இவ்வாறு மாறாத ஒரு நிலமையிலுள்ள ஒரு நாட்டில் உருவாகும் இலக்கியத்துக்கும், கணம்தோறும் மாறும் நிலமையிலுள்ளதும், அதன் மீலம் மனநிலைகளிலும் கருதுகோள்களிலும் பரமமாற்றம் நிகழும் நாடுகளில் குடியிறையோரால் உருவாகப்படும் இலக்கியத்துக்கூமிடையில் பரிய இடவைளிகளும், வறோபாடங்களும் தவிர்க்கமுடியாதபடி இடம்பற்றிருக்கும். இவ்வாறான ஒரு பருவளியை இலக்கியத்தில் எதிர்பார்க்க ஒரு தீ விரவாசகனக்கு, ஒரு விமர்சகனக்கு சகல விதமான உரிமைகளும் உண்டு. ஆனால், சற்றொப்ப ஐம்பது ஆண்டுகாலத்தில் உருவாகிய இலக்கியப் படபைபுகளில் பரிய மாற்றங்கள் இல்லையென்பது ஆச்சரியகரமான விடயம்.

இதை ஒப்புக்கொள்வது சற்று கடினம்தான். ஆனால் இதை ஒப்புக்கொள்வதின் மீலமாகவே இந்த வளர்சிதை நிலையை நாம் மாற்றும் முயற்சியின் மூதல் தளத்திலாவது புகுந்துகொள்ள முடியுமென்பதை வற்புறுத்தவேண்டியுள்ளது.

இன்னமொன்று, இவ்வூரைக் கட்டாளன் கனடாவில் வசிக்கிறான். அவனது 'யுத்தத்தின் மூதலாம் அதிகாரம்' 'கதாகாலம்' ஆகிய நாவல்கள் இலங்கையில் வளிவந்தன. மூதலாவது நாவலின் கதைகளமும் மூழுக கமூழுக க இலங்கையாகும். இது புகலிடத் தமிழ் நாவலா, அல்லது இலங்கை நாவலா?

பிரமிள் என்றழைக்கப்படும் அர்ப் சிவராம் இலங்கையின் கிழக்கு மாகாணமான திருகோணமலையில் பிறந்து வளர்ந்தவர். இலங்கையிலிருக்கும் போதே 'எழுத்து' சஞ்சிகையின் காரசாரமான இலக்கியச் சர்ச்சகைளில் தீ விரமாகப் பங்கேற்றவர். அவர் இறந்தது இந்தியாவில் தமிழ்நாடு. பல ஆக கங்களும் அங்கதோன் அச்சினை. அவரது படபைபுகள் ஈழப்படபைபுகளா, அல்லது இச்சபைப்பிபுலம் பெயர்ந்த ஒருவரது புலம்பெயர் படபைபுகளா? அதுவமன்றி தமிழகப் படபைபுகளா?

இக்களே விகள் முக்கியமானவை? ஈழ, புகலிட இலக்கியம் என்ற பகுத்தல் படபைபுகள் கொண்டிருக்கும் கதைகளத்திலும், வாழ்வியலின் வளிப்பாட்டிலும், உணர்வுகளின் நிலகைகளால் களிலும், வாழ்வியலுடான ஒட்டுதல் ஒட்டாமகைளிலுமே கொள்ளப்பட முடியுமென்றுதான் சொல்லவேண்டும்.

அண்மகை காலமாக ஆங்கில புகலிட எழுத்தாளர்கள் மத்தியில் உருவாகியிருக்கும் கருத்தொன்றினை இந்த இடத்தில் நாம் யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும் என்று

Written by -தவேகாந்தன் -

Sunday, 14 October 2012 22:43 - Last Updated Monday, 02 September 2013 22:58

விரும்புகிறேன்.

ஊர்வலம் காலத்திற்கு முன்பாக, ஆங்கிலத்தில் எழுதும் பல்வகை
நாடகங்களிலிருந்து புலம்பெயர்ந்த எழுத்தாளர்கள் தம்மை Exile writers என்றே
கூறிப்பிட்டு வந்தனர். அவர்களது படபுகளும் Exile Literature எனக்
கூறிப்பிட்டு வந்தன. ஆனால் இப்போது அவர்கள் கூறிப்பாக சலமானர் ரூஃடி, பாரதி
முகர்ஜி போன்றோர், தம்மை migrate writers எனவகே கூறிப்பிடுகிறார்கள். அவர்களது
இலக்கியமும் migrate literature எனவகே அழகைக் கப்படுகிறது.

எக்ஸலை என்ற ஆங்கிலச் சொல்லுக்கான வரவிலக்கணம், ஒரு நிர்ப்பந்தத்தில் நாடா
நீங்குதலையகே கூறிப்பிடுகின்றது. migrant என்பவர் விருப்பக்கூடியதேயாவார். I don't
exist in this country,not as a writer, a citizen , nor human being. I don't feel that I belong
anywhere not since my roots were torn from the ground என Samir Naggash கஹுவதுபோன்ற
கதறல் அவரது படபுபில் சாத்தியமகே இல்லகை.

ஆக புலம்பெயர் தமிழிலக்கியம் என்பதவகை தமிழக் கூடியதேயுள்ளின தமிழ் அல்லது
ஆங்கில இலக்கியம் என கூறிக் கப்படுவதகே வகெவிருவகையில் உருவகைக் கடிய
சுழ்நிலையகை நம்பகமகைத் துள்கிறுது.

இலக்கிய வகைகைகள் சுழ்நிலைகைகும், காலத்தின தவேகைகும் ஏற்ப
தகூன்றுபவகை என்ற மாக் சிய விதி முக் கியமகைனது. இலக்கியத்தின தரத்தகைப் பகூத்தரிய
மாக் சிய விதிகைள் எவ்வளவுக் கூ முதன மகையற்றனவகே, அவ்வளவுக் கூ இலக்கியத்தில்
வளர்ச்சியகைனதும், வகைகைகளின தகூற்றத்தகையும் கண்டறிய அது அதிமுக் கியத்தகுவம்
வாய்ந்தது எனபதில் எள்ளவும் சந்தகேம் இல்லகை.

அச்சியந்திரம் தகூன்றியிராவிட்டால், நவீன கவிதகையும், உரகைநடகையும் எந்த
மகூழியிலும் இல்லகை. இந்து மகையெம்மகை மாக் சீ ய விதிகைளின ம்மலம்
கண்டகையப்பட்டுதகூன. சமகை மாற்றத்தினது விளகைவு அதன் இலக்கியத்திலும்
தகூன்றுகிறது எனபதும் பலரது கருத்தகூநிலைகைகும் இயபகைன மூடிவகைவகே
கண்டகையப்பட்டுருக் கிறது. தமிழ் சு சுழலில் நிலமகைய சமூதாயத்தின வளர்ச்சியகை
அம்சமகைவகே காவிய காலம் தகூன்றியது எனபதும், இக் காலகட்டத்தில் பகூற்றதும்,
அது காரணமகைன பகூரூளாதார வளர்ச்சியகைனதும் சுழ்நிலைகைத் தகவமகைப்பகே,
சகூழர் காலமகைன இலக்கிய வரலாற்றில் பெயர்ப்பெற்றிருக் கூம் அக் காலகட்டம் கம்ப
ராமாயணம் பகூன்றபகூரும் காவியங்கள தகூன்றக் காரணமகையிற்று எனற பகூரூசிரியர்
க.கலைாசபுதியகைன் மூடிவிலும் மாறுபாடில் கை.

மூதலாளித்தகுவம் மூதிரந்த நிலைகையிலும், ஏகாதிபத்தியத்தின கஹுகைள் வகைள;வகூ
வடிவங்களில் தகூன்றியுமிருக் கூம் இனறகைய இகூரூபத்தகூராம நஹ்றகைண்டிகைன் மூதலிரு
தகூப்தக் காலகட்டங்களிலும், அக் காலகட்டத்துக் கூ அமகைவகைன ஆக் கங்களகே ஆங்கில
மகூழியிலகைன இலக்கியங்களில் தகூன்றின எனபது கவனிக் கப்பட்டுணகூடும்.
மூதலாளித்தகுவ தகூழிலாளித்தகுவ எதிர்நிலகைகளின மகூதல், உணர்வு வகைளிப்பகூடுகைள்,
சமகை கமாற்றம் எனபன இங்ககே கூறிப்பிட்டுப்படுவகைல்லகை. கூற்றவியலாளர், ஓரூபாலினர்,
பகைண்கைள்; எனற பிரிவுகையில் மிகமூன் னகூற்றமகைன கருத்தகூககைள் மூன் வகைக் கப்பட்டுன.
இவகையகெதுமகே தமிழ் பிரக்ஞகையகை பெரிதகை அசகைக் கவிலகை. அசகைத் தகூறகைன எந்த
தகூயமும் ஈழத்து தமிழ் இலக்கியத்தில் சரி, புலம்பெயர்ந்தகூர் தமிழிலக்கியத்தில் சரி
இல்லகை. மாற்றுக் கூரல்ககளாக சில அடகையாளங்கள ககைணப்படுவது மட்டுமகே உணகூடும்.

Written by -தவேகாந்தன் -

Sunday, 14 October 2012 22:43 - Last Updated Monday, 02 September 2013 22:58

இந்த முன்னிலமைகளை மனங்கொண்டதான் நாம் மலேகே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள தலைப்பிலான விடயத்தை அணுகவேண்டும்.

ஐசூர்திபாண்டியர்

இந்நிலையில், நாம் ஆய்வுக்குட்படுத்தியிருக்கும் இவ்விருபுலங்களிலும் மிகக் கடுமையான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியதாகக் கருதப்படும் கவிதைத் துறையைக் குறிப்பிட்டு நகரலாம்.

புலம்பெயர்ந்த நாட்களில் தோன்றிய முக்கியமான கவிஞர்களாக (இரண்டாம் தலைமுறையினரில் சரேகாபி சரேன், சண்முகம் சிவலிங்கம், வ.ஐ.ச.ஐயப்பாலன், கி.பி.அரவிந்தன் போன்றோரைத் தவிர்த்துப் பார்த்தால்) சமீபியன் (கடலவிட்டுப்போன மீன் குஞ்சுகள்), திருமாவளவன் (பனிவயல் உழவு, அஃதே இரவு அஃதே பகல்), றஞ்சினி (றஞ்சினி கவிதைகள்), இளங்கோ (நாடற்றவனின் குறிப்புகள்), பாண்பாரதி (பிறந்தியாள்), அருந்ததி (இரண்டாவது பிறப்பு), பிரதீபா தில்லநாதன் (தனிக் கவிதைகள்), தானயா (தனிக் கவிதைகள்), மு.புஷ்பராஜன் (மீண்டும் வரும் நாட்கள்), மாதாமலை (ஓற்றசை சிலம்பு), பண்ணியா (என் கவிதைக்கு எதிர்த்தல் என்று தலைப்புவை), ஆழியாள் (துவிதம்), தமிழ்நதி (சுரியன் தனித்தலையும் பகல்) போன்றவர்களைக் குறிப்பிட முடியும்.

இந்த அத்தனை கவிஞர்களது படபைப்புகளிலும் உள்ள ஒட்டுமொத்தமான உணர்வு நாட்டை; பிரிந்தமையும் உறவுகளினதும் இளம்பரவதது நண்பர்களதை பிரிந்து வந்தமையுமாகவே இருந்திருக்கிறது. பல கவிஞர்களது கவிதைகளில் பெருந்தேசியவாதத்துக்கு இரையான தமிழ்ச்; சமுதாயத்தின் அவலம் எடுத்துச் சொல்லப்படுவதாக இருக்கிறது. நடந்த உள்நாட்டு யுத்தத்தின் நியாய அநியாயங்களதை பல கவிஞர்களும் தான் பரிசீலிந்தனர். தமயந்தி மற்றும் பாண்பாரதி போன்றோரின் குரலிலுள்ள மூரண எதிர்ப்பு தமிழ்க் கவிதையில் புதிதாகத் தொடங்கியிருக்கும் அரசியல் எதிர்க்குரலின் தொடர்ச்சி.

இதேபோல, ஈழத்தில் அஸ்வகோஸ் (வனத்தின் அழைப்பு), பா.அகிலன் (மண்பட்டினம்), ஆத்மா (மிக அதிகாலநீல இருளில்), கருணாகரன் (பலிஆடும்), காப்டன் மாலதி (தனிக் கவிதைகள்), றஷ்மி (காண்கொள்ளப்பட்ட வாழ்வு முதுகாய கவிதைகள்), நவாஸ் சௌபி (எனது நிலத்தின் பயங்கரம்), இளைய அப்துல்லா (பிணம்தின்னும் தசேம்), சலெவி-சிவரமணி (சலெவி-சிவரமணி கவிதைகள், நிழல் வெளியீடு), ஊர்வசி (புதுசுவில்);; வளையானவையுட்பட்ட பல தனிக் கவிதைகள்), ஹம் சத்வனி (அக்கரகைப்புப் போன அம்மாவைக்கு), தீபச சலெவன் (ஆட்களற்ற நகரத்ததைத்தின்ற மிருகம்), பஹ் மஜகான் (ஆதித்தயர்), அனார் (ஓவியம் வரையாத திரிகை), சோலகை கிளி (காகம் கலதை தகனவு) போன்றோர் குறிப்பிடப்பட வேண்டியவர்கள். இவர்களது பாடப்பொருள்கள் யுத்த அநரத்தங்களும், மரணங்களும், நியாயமற்ற இனப்படுகொலைகளும், தனிமனித சூதந்திர மறப்புகளும் என்றவையாக இருந்தன. மரணம் பெருவிரல் முனையிலிருந்து ஒவ்வொரு பயணத்தையும் வாழ்வைக்கான ஒவ்வொரு எத்தனிப்பையும் அச்சுறுத்திக் கொண்டிருந்தமையே ஈழத் தமிழ்க் கவிதைகளின் பொதுப்போக்கு; பாடப்பொருள்

எனல் தகும் .

ஈழத் தமிழ்க் கவிதைப் புலத்தில் பரோச் சமீழல் காரணமாக படபை பாக் க முயற் சிகள் பாதிப் புப் பற்றி ருப் பினும் , புலம் பெயர் சமீழலில் வாழ்வதற்கான ஆதாரத் தடேலில் , உறவுகளுக் கான உழபை பு என்ற நுருக் கடிகளில் , படபை பாற்றல் வீ ச்சுப் பறொதிருந் தமயைகைக் குறிப் பிடலாம் . ஆயினும் புலம் பெயர் தமிழிலக் கியத் தில் மாற்றுக் கருத் துக் கான கள் விரிவு காணக் கிடபை பினும் , கவிதை வீ ச்சளவில் ஈழத் துக் கவிதைகள் நிமிர் ந்து நிற்கின்றன என்பது மிகையான கபற்றல் ல.

சிறுகதைகளைப் பொறுத் தவரை பல்வறூ படபை புக்கள் புலம் பெயர் களத் தில் தனோன்றியிருப் பினும் , சில துகுப் புகளையே சிறுகதையின் அலகுகளைக் கொண்டிருக் கும் சிறந் த துகுப் புகளாக அடையாளம் காண முடிகிறது . ஷோபாசக் தியின் 'தசேத் துரோகி' மற்றும் 'எம் .ஜி .ஆர் கலவைழக் க', அ.முத் துலிங் கத் தின் 'அ.முத் துலிங் கம் சிறுகதைகள்', சக் கரவரத் தியின் 'யுத் தத் தின் இரண்டாம் பாகம்', மலெலிஞ் சிமுத் தனின் 'பிரண்டையாறு' போன்றவற்றை இதற் கு உதாரணமாகச் சொல்லலாம் .

இவை புலம் பெயர் சமீகத் தின் வாழ் வியலகைக் காட்டக் கபடியதான கதைக் களத் தகைக் கொண்டிருக் கவில் லையென் புது இவற்றின் மலேப் பொதுவாகச் சொல்லக் கபடிய விமர் சனமாக என்றும் இரூந் துவந் திருக் கிறது .

அந் த வகையில் அதன் தன் மகளைகைக் கொண்டிருக் கக் கபடியதான சில துகுப் புக்களையே எம் மால் இனங் காண முடிகிறது . இவை பரவலாகப் பசேப் படாதவையாகவும் , பரவலாகச் சனெறு சரோதவையாகவும் இரூந் தபோதிலும் , புலம் பெயர் களமென் று பார் க்கிற வளேயில் இவற்றுக் கான இடம் அளிக் கப் பட்டாக வணெட்டும் என்பதே சரியான முடிவாகும் . இவற்றுக் கு உதாரணமாக கலாமலோகனின் சில சிறுகதைகள் , பொ.கரூணாகரமபீரத் தியின் சில சிறுகதைகள் என்றும் , கனடாவைப் பொறுத் தவரை சமுதிரப் பனின் 'யாதுமாகி நின்றாள்', வி.கந் தவனத் தின் 'காதலினால் அல்ல', மனுவல் யசேசுதாசனின் 'வயது பதினாறு' போன்ற துகுப் புகளையும் சூட்ட முடியும் .

வயது பதினாறு துகுப் பில் வரூம் 'முன்னாள் கணவன் -மனவை' சிறுகதை விரிந் த உரயாடலையும் , வாழ் நிலத் தகைக் காட்டும் தன் மயையும் கொண்டிருக் கும் அதவேளேயில் , ஓரு நல்ல கதையாகவும் தன் னை நிலநெற்றுத் தியிருக் கிறது .

யாதுமாகிநின்றாள் துகுப் புபற்றி நிறயைவே சொல்ல முடியும் . ஆனாலும் அது குறித் தான விபரத் தை இங் கலே ஓதுக் கிவிட்டு , அது சொல்ல வந் த சயெ திகளின் முக் கியத் துவத் தைப் பாரப் புது அவசியம் . பனெண்ணியம் சாரந் த பல வியங் கள் அந் நபிலில் கதைகளாக் கப் பட்டிருக் கின்றன . மீறல் என்கிற குறி எல்லாக் கதைகளினதும் பொது அம் சமாகவிரூக் கிறது . அவற்றில் கலதைத் தரம் வாயந் த சில கதைகளையெனும் நம் மால் காணமுடியும் .

சிறுகதைத் துறயில் ஈழப் பரப் பு கொண்டிருக் கும் இடமும் பெரிய விஸ் தாரமானதில் லை . தூட சாயணி , த.அகிலன் , யலோ.கர்ணன் , ஓட்டமாவடி அறபாத் , மு.பொன்னம் பலம் க, நந் தினி சவேயர் என குறிப் பிடக் கபடியவர்களின் சில படபை புக்களையே இந் தத் தளத் தில் நம் மால் சந் திக் க முடிகிறது . இவர்களின்

Written by - தவேகாந்தன் -

Sunday, 14 October 2012 22:43 - Last Updated Monday, 02 September 2013 22:58

கதகைக் கருக்களும் பெரும்பாலும் போரின கொடும்பையும், மக்களின் அவலமும், அநியாயங்களின் நெருக்கதல்களில் அழிந்துபோகும் தனிமனிதர்களின் நிர்க்கதியாகவமே இருந்து திருக்கின்றன. நந்தினி சவேயரின கதகைகள் கட்டமைப்புக் கொண்டவையெனினும், கடந்த கால நினையுகளின் மீட்சியாகவே இருப்பதைச் சொல்லவேண்டும். ஒருவகையில் தாய்நிலத்திலிருந்து வளிவந்த புலம்பெயர்ந்த ஒருவரின் மனவோட்டங்களாகவே அவை தனெட்டன.

ம.பொ.வ. இங்கு குறிப்பாகச் சொல்லவேண்டும். மார்க்சியம் அல்லாத ஈழத்துக்கே தனித்துவமான இன்னொரு சிந்தனை முறைமைகளை நின்ற தனது சிறுகதைகளைப் படைத்துள்ளவர் இவர். பரிசோதனைகளாக பல கதைகள் முடிந்துபோயிருப்பினும் கலதை தரம் வாய்ந்தவையாக சில கதைகள் இவரது 'முடிந்துபோன தசையாடல்' பற்றிய கதை தொகுப்பில் உள்ளன.

இவ்வாறு இவ்விரண்டு தளங்களிலும் குறிப்பிடக்கூடிய சிறுகதைத் தொகுப்புகள் தோன்றியிருப்பினும், உச்சம்பெறக் கூடிய சிறுகதைகளைக் கொண்ட தொகுப்பாக, உதாரணமாகச் சொல்வதெனில் முனிசா ~ம் சியின் யுனெவா நறுமூசுடன் ஊழலுடன் இரக ~ந்த ஜலீலின் **And the World Changed, Neither Night Nor Day** போன்ற பாகிஸ்தானிய புலம்பெயர்ந்த பணிகளின் சிறுகதைத் தொகுப்புகள் போல நாம் பெறும்பட்ட எதுவம்தோன் இல்லாதிருக்கிறது.

நாவல்களில் நரசுத்தியின் 'கொரில்லா', 'ம', இவ்வூரகை கட்டாளனின் 'கனவூச்சிறை', மற்றும் 'கதாக்காலம்', விமல்குழந்தைவலேவின் 'கசகறணம்' போன்றவை பசேபட்ட படைப்புகள்.

கொரில்லாவில் கதைகளம் இலங்கையாகவும், கதாபாத்திரம் புகலிடம் கொண்டிருந்த இடம் பிரான்சாகவும் இருக்கும். கனவூச்சிறையில் இலங்கை, இந்தியா, பிரான்ஸ், ஜேர்மனி, கனடா என அகதிகளாய் அந்நாவலின் கதாபாத்திரங்கள் அடைபட்ட நாட்களில் லாம் வந்திருக்கும். ஆனால் கசகறணம் இலங்கையின் கிழக்கு மாகாணத்தின்கை கதைகளமாகக் கொண்டது.

சயந்தனின் 'ஆறாவது' நாவல் பலஹீனமான சில அம்சங்களகை கொண்டிருப்பினும், அது பசேய பொருள் தமிழ் நாவலிலக்கியத்தில் புதியது. ஒரு கடற்பயணக் கதையுடைய தகால வாழ்வின் பெரும்பகுதி அதில் சொல்லப்பட்டது.

ஈழத்தைப் பொறுத்தவரை நாவலிலக்கியம் பெரும்பசேபொருளாக எப்போதும் இருக்கவில்லை. முக்கியமான படைப்புகள் எனப்படக்கூடியவை வகை[ன ஊடகங்கள் வழியாக வளிவந்தவையே. அண்மகை காலத்தில் வளிவந்த 'லோமியா' நாவல் குறிப்பிடக்கூடிய முயற்சி. ரொமானரிச பாணியில் மிகை உணர்ச்சிகளும், தீர்த்திருப்பங்களும் எழுதப்பட்டதில் அது அடைய திருக்கவேண்டிய இடம் தவறிப்போனதாகச் சொல்லலாம். அங்கு பிரசுர, அச்சாகக் வசதிகளின்மை நாவலிலக்கியத்தின் வளர்ச்சிக்கு ஒரு முட்டைக் கட்டையாகவே காலகாலமாகவும் இருந்துவருவதைக் குறிப்பிடவேண்டும். யுத்தகாலத்தில் சில படைப்புகள் கையச்சு இயந்திரத்தில் கொப்பித்தாளில் அச்சேற்றப்பட்டமையை இப்போது நினகைக் முடிகிறது.

கருதப்பட்டிருக்கும் பொருளளவில் இவ்வூரகை கட்டுக்குப் பொறுத்தமற்றதாயினும்,

Written by - தவேகாந்தன் -

Sunday, 14 October 2012 22:43 - Last Updated Monday, 02 September 2013 22:58

புகலிட நாவல் என வருகையில் காஞ்சனா தாமதோதரனின் 'மரகதத் தீ வு' நாவலைக் குறிப்பிடாமலிருக்க முடியாது. அதற்கு அதன் எவ்வளவு மகத்தியத்துவமும் உண்டா. 2009இல் வெளிவந்த நூல் அது. எய்யர் ரா நெவாடா, உறவுச் சங்கிலிகள், ஓர் அமெரிக்க நெடுஞ்சாலையின் பயணம், கப்பலாசனம் போன்ற கையாடல் அமெரிக்கர்கள், மரகதத் தீ வு ஆகிய ஐந்து நெடுகதகளைக் கொண்ட சிறிய நூல் அது.

வறோவறோ பண்பாட்டுப் பின்னணிகளில் சிறந்த நூல், காதல் போன்ற அதிசயமான விஷயங்களை வாழ்வின் எழிலும், மனத்தின் நெய்மகையும் சிறிய, நாவலின் வீறுகள் அடங்க எழுதப்பட்ட குறுநாவல்கள் அவை. அந்த ஐந்து கதகளையும் தனித்தனியான ஐந்து நாவல்களாகவே என்னால் காணமுடிந்தது. புலம்பெயர்ந்த ஒருவரின் அல்லது குடியேறி ஒருவரின் பார்வை கலாச்சார விடயங்களில் எவ்வாறு புனர்நிர்மாணம் பெற்று விகசித்தழுகிறது என்பதற்கு உதாரணமாகக் கட்டியவை காஞ்சனா தாமதோதரனது அந்த எழுத்துக்கள்.

இதற்கு மாறாக ஈழத்திலிருந்து புலம்பெயர்ந்த தமிழ் எழுத்தாளர்களின் எழுத்துக்கள் இன்னமும் ஈழம், பயணப் பாதை இடர்கள் என தொடர்ந்து கொண்டிருப்பது இலக்கிய விடயத்தில் மொத்தத் தமிழ்ப் பரப்பில் பின் தங்கியிருப்பதாகவே இந்த உரக்கட்டாளனால் கருத முடிகிறது.

ஊழல் தடுப்பு சட்டம்

இவ்வாறு இரண்டு புலங்களிலுமே ஆகச் சிறந்த படபைப்புகள் தோன்றாமலிருக்கரிய காரணங்களால் ஓரளவுக்கனேயும் அலசுவது இவ்வூரக்கட்டின் முடிவாக அமையுமா நன்மையாகும்.

பார்த்தல், வாசிப்பு, மற்றும் படிப்பு என்ற இந்த மூன்று சொற்கள் குறித்தும் அசசுலகை அறிவார்த்தத்துக்கரிய ஊடகமாகக் கொண்டோரையே சேயுறப்படும் தன்மையை ஒருமுறை பார்த்தல் நன்றென நினக்கிறேன்.

புழங்கு மொழியில் பத்திரிகையை நாம் பார்க்கவே செய்கிறோம். இந்த பார்த்தல் என்பது ஆங்கிலத்தில் **Browsing** என்ற சொல்லுக்கு இணையானதாகக் கொள்ளமுடியும். **Readfitfully** என்பதும் இதுதான். மமேபுல் மயேதல் என்பதுபோன்ற வாசிப்புப் பணியை இது செய்கிறது. வாசிப்பு என்பதை புனக்கைகளின் வாசிப்புப் பணியையும், படித்தல் என்பது கல்விசார்ந்த நூல்களின் அறிதல் பணியையும் புரிவதாகத்தான் அறிவுலகம் இதுவரை ஒப்புக்கொண்டு வந்திருக்கிறது.

ஆனால் வாசிப்பு, மற்றும் படிப்புப் பணிகளை நாம் பார்த்தல் என்ற மமேபோக்கான பத்திரிகைச் செய்திக் கிரகிப்பானதாக மறே கொள்ளும்போது பிரதியுள் நுழைதல் என்பது சாததியமின் மயாகி ஒரு வெளி உருவாகிவிடுகிறது. இதற்கே நாம் புகுந்துள்ள உலகில் பலபரோக்கு நேரமற்று இருந்துவிடுகிறதென்பது துக்ககரமான விடயம்.

அடுத்ததாக, நமக்குள் இருக்கும் சித்தாந்த வறுமையைக் குறிப்பிடவேண்டும். மிக ஆரோக்கியமான தமிழ்ச் சிந்தனை மரபொன்று சங்ககாலம் முதல் இருந்து வந்ததாக ஆய்வாளர்கள் தெரிவிக்கிறார்கள். ஆனால் அது இடக்காலத்தில் பலவறோவறோ

Written by - தவேகாந்தன் -

Sunday, 14 October 2012 22:43 - Last Updated Monday, 02 September 2013 22:58

நிலக் கருத்தாகக் கங்களால் பதேமாகி, பின்னால் அழிவற்றது என்றும் தெரிகிறது. ஆனாலும் மலேநாட்டு எந்தத் தத்துவமும் பின்னால் கட்ட ஒரு அசுவியக் கத்தை அதில் ஏற்படுத்தவில்லை. அறிவுஜீ விகளாகத் தமக்கைக் காட்டிக்கொள்பவரிடையே மார்ச்சியம் இறந்துபட்ட கொள்கையென்ற சிந்தனையான இன்று இருக்கிறது.

நவீனத்துவத்திற்கு மலேகா எந்தச் சிந்தனையைப் போக்கும் தமிழ்ச் சமுதாயத்தை அணுகவியலில்லை. பின்நவீனத்துவத்தை தமிழலகம் அறிகின்றவளையில் அது மறேகலகில் ஆதர்ஷம் கௌந்தத் தொடங்கியிருந்தது. அது ஓரளவு பின்னமையே பியல் மற்றும் பின்நவீனத்துவத்தை உள்வாங்கும் நரேத்தில் மறேகலகில் அது பெரும்பாலும் வழக்கின்ற சிந்தனையாக மாறியிருந்தன. அதனால், அமையே பியல், பின் அமையே பியல், பின்நவீனத்துவம் எதுவும் மறந்துபட்ட காலத்துக்கு ஒவ்வாத சிந்தனையாகிவிட்டதாக தமிழ் பட்டையாளிகள் கருதிக்கொண்டார்கள். பின் காலனிய இலக்கியச் சிந்தனையே பாலம் பெயர்ந்த இலக்கியவாதிகள் மத்தியில் இல்லை.

இந்த சிந்தனையைப் போக்கும் களின் வறுமையே இலக்கியத்தைப் பாதிக்காது விட்டுவிடாது. ஈழத்து பட்டையாளிகளினதும், மலேநாட்டுத் தமிழ் பட்டையாளிகளதும் இலக்கிய நடையும், அர்த்தவெளிப்படுத்துகையும் இன்னும் 19ஆம் நூற்றாண்டுத் தனமாகவே இருப்பதன் காரணம் இதுதான்.

ஒரு சிந்தனையைப் போக்கும் என்பது ஒருவர் மனத்தில் வாய்க்கால் போன்றது. வாய்க்கால் இல்லாமல் நீரிறப்பை சாதியப் படாததைப் போல, சிந்தனையைப் போக்கும் இன்றி, புதிய சிந்தனையின் தோற்றம் இல்லை. இதையே உணர்தல் அவசியம்.

இறுதியாக, அறம் என்ற தமிழ்ச் சொல் மிக வலுமையும், நீண்ட வரலாறும் கொண்டதாக தமிழ் பரப்பில் நிலவுகின்றது. அறம் என்பது தர்மம் மட்டுமில்லை, நீதி என்ற சமஸ்கிருதச் சொல்லின் தமிழ் அடையாளம். எங்கே அது தோற்றாலும், பெரும்புகம்பம், சபராவளி, பிரளயம் நரேம். அறம் பிழைத்தது, மதுரை எரிந்தது. இது சிலப்பதிகாரக் கதை மட்டுமில்லை, தமிழர் வாழ்வின் அர்த்தமும். இலக்கிய முகிழ்ப்பின்மையின், கர்மமையின்மையின் ஒரு காரணமாக தமிழ்ச் சமூகத்தின் வாழ்வில் அறம் அற்றுப்போனமையை ஒரு காரணமாகக் கருத எவருக்கும் தயக்கம் இருக்காது. ஆத்தலில் ஆதர்மார்த்தமாக ஈடுபடும் ஒரு பட்டையாளி என்றோ ஒருநாள்தோன்றக் கூடும். அதுவரை நம் காத் திருப்பை தொடரத்தான் போகிறது.

ஈழத்தினதும், மறேகலக தமிழ்க் குடியறிகளினதும் பட்டையாற்றல் இந்த அச்சிலிருந்து சமுன்னழற் வணேடும். சிறந்த, உன்னதமான பட்டையாளிகள் தோன்றுவதற்கான வழி இங்கிருந்து தொடங்குகிறது.

bdevakanthan@yahoo.com